

[Udenrigsministeren]

1982 om EFs fremtidige og samlede politik over for udviklingslandene. De tager højde for konklusionerne af denne drøftelse, herunder bl.a. ønsket om at sikre en større sammenhæng og effektivitet i anvendelsen af EFs forskellige udviklingsinstrumenter fra handels- og råvareordninger til udviklingsbistand og som led heri gennemførelsen af den dialog, som forudses afholdt med AVS-landene om den sektorpolitik, de ønsker støttet.

Med hensyn til bistandssamarbejdet er det således tanken gennem hjælp til selvhjælp at fremme AVS-staternes sociale og økonomiske udvikling, idet der lægges vægt på anvendelsen af lokale menneskelige og naturlige ressourcer. Der skal endvidere ydes en særlig indsats for de mindst udviklede lande og de dårligst stillede befolkningsgrupper, ligesom der skal tages specielt hensyn til kvindens rolle i udviklingsprocessen. Der sigtes herudover på et øget regionalt samarbejde, større bistand til mindre projekter, ligesom der er åbnet mulighed for bistand til indkøb af reservedele og vedligeholdelse af allerede etablerede projekter. Der er således tale om en fattigdomsorienteret bistandsfilosofi, der ligger tæt op ad hovedmålsætningerne for Danmarks udviklingsbistand.

Der er i alt afsat ca. 60 mia kr. under Lomé III-konventionen. Disse midler, der tilvejebringes i overensstemmelse med principperne i den interne aftale om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand, vil blive afholdt inden for rammerne af den samlede danske udviklingsbistand.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomst om afgrænsning af kontinentalsoklen og fiskerizonerne mellem Danmark og Sverige.

(Beslutningsforslag nr. B 135).

Den overenskomst, som jeg herved har den ære at forelægge for det høje ting til godkendelse med henblik på dansk ratifikation, blev undertegnet i København den 9. november 1984. Den ved overenskomsten fastlagte grænselinje omfatter alle de fælles

farvande mellem Danmark og Sverige. Grænselinjen er i princippet en midtlinje, som er draget med fuld vægt til de danske øer Læsø, Anholt, Hesselø samt Bornholm.

Til overenskomsten er knyttet to notevekslinger om visse fiskerispørgsmål. Den ene noteveksling indebærer, at konventionen af 31. december 1932 angående fiskeriforholdene i de til Danmark og Sverige grænsende farvande forlænges i mindst ti år. Denne konvention tillader fiskefartøjer fra hvert af de to lande at drive fiskeri i Kattegat indtil tre sømil fra det andet lands kyst.

Den anden noteveksling giver en gensidig adgang til torskefiskeri i mindst ti år i et område nord og syd for den aftalte grænselinje nordøst for Bornholm. Til denne noteveksling er knyttet en forhandlingsprotokol, som indeholder de nærmere vilkår for dette torskefiskeri.

Overenskomsten skal efter sin ordlyd ratificeres. Den vil træde i kraft på tidspunktet for ratifikationsinstrumenternes udveksling. Til orientering kan jeg nævne, at den svenske Riksdag netop har godkendt Sveriges ratifikation af overenskomsten.

Forhandlingsresultatet må betegnes som tilfredsstillende fra et dansk synspunkt. I en nordisk sammenhæng er det positivt, at det herefter kan konstateres, at det er lykkedes at løse alle afgrænsningsproblemer mellem Sverige og Danmark gennem forhandlinger.

Danmarks godkendelse af overenskomsten vil ikke medføre udgifter.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, anbefaler jeg dette til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) *Sp. Små spørgsmål til ministrene:*

Spm. nr. S 1116

1) Til statsministeren af:

Svend Auken (S):

»Kan statsministeren bekræfte, at underskuddet på betalingsbalancen i de første tre måneder i år løber op til 8 mia kr., og i bekræftende fald: hvilke overvejelser giver det regeringen anledning til?«